

Így írtok ti, balliberális ároktemetők...

Mottónknak a neves balliberális médiaszemélyiség, Mészáros Tamás szavait választottuk. Legyen ez a gesztus részünkről az ároktemetés első lépése!

"Azokkal, akik bármiféle elemző megközelítés helyett csupán a legalpáríbb, személyre szóló gyalázkodás széles arzenálját hajlandók felvonultatni, értelmetlen szakmai közösséget vállalni... már csak mentálhigiénés megfontolásból sem szabad."

(Mészáros Tamás: Menetgyakorlat, 168 óra, 2002. október 17.)

"A "polgárok" szót itt eredeti jelentésének megfelelően használom, és nem a ma divatos értelemben, mely kórusban üvöltöző, habzó szájú populistá tömegeket tisztel meg ezzel a szóval."

(Eörsi István: Zsinórmérték, Magyar Hírlap, 2002. szeptember 11.)

"Orbán ma körülbelül ugyanazokat az embereket képes megmozgatni, mint Csurka István."

"Orbán – akiről a bazilikai körmenet óta tudjuk, hogy egyesek már a magyarok királyának tekintik"

"a fenséges tekintetű Első (vagy Mérges) Viktor nagyon szitaátlató típusú király lenne"

"De addig is tömeggyűléseken gyakorolhatna Orbán istenadta népe: magukat emelgethetnék a hajuknál fogva. Lehet azt mentében, díszmagyarban vagy cifraszűrben is, nem koszolódik össze."

(Petri Lukács Ádám, Népszava, 2002. szeptember 2.)

"A mind jobban radikalizálódó Orbán úgy viselkedett, mint a raplis gyerek, aki nem képes felmérni, meddig élhet vissza a felnőttek türelmével."

"a népvezéri követeléseket senki nem vette komolyan, legkevesbé a Fidesz – parlamenti politikusai ropant zavarban próbáltak enyhíteni a köztéri orbániádák megfogalmazásán."

(Mészáros Tamás, Népszava, 2002. szeptember 21.)

"Mint ahogy a körmenetben lépdelő Vezérek – »Viktor király! Éljen Viktor király!« – üvöltözésben fűrödve – üdvözült mosollyal tűrte a túrhetetlent. Ahelyett, hogy férfi és államférfi módjára hátrafordult volna, álljt intve a csöcseléknek"

(Görgey Gábor, Népszabadság, 2002. augusztus 27.)

"elmehet az összes polgári kör, öntevékeny csoport, nemzeti sejt és a többi derűsebb égtájakra anélkül, hogy vezérük ne terítene kormányzati ernyőt a fejük fölé, s ne tenne alájuk jó erős sámlit azokból a pénzekből,

amelyeket csak az állami költségvetés kiadási oldalán lehet fellelni."

(Aczél Endre: Anti-kormány, Népszabadság, 2002. július 30.)

"Az előbbi (ti. a Fidesz-kormányzás) a Horthy-korszak rémálomszerűen elavult struktúrájú, nacionalista, rasszista, hitlerájba tunkolódo ideológiájú társadalmát rehabilitálta."

(Eörsi István: A szabad demokraták és az értelmiség, Élet és Irodalom, 2002/39")

ÉS, 2002.08.23.

"... az emberi agy a kutatók szerint maximum csak öt százalékban van kihasználva, még Rogán Antal is mozgósítani tud fél százalékot... Én azért nem tudok a nyasgemen kívül többet mondani erről az egészről, mert nem látok, és nem is láthatok bele a múlt feneketlen kútjába, azt ugyanis nagyközönsen sikerült teleszarzni, ...az egész ország hazafias kötelessége lesz morálisan lázban égni, s eldönteni mások kútfejéből, hogy kinek a múltja büzlik jobban..."

(Megyesi Gusztáv: Jászfalui asszony, Élet és Irodalom, 2002/27)

"Nem volt bolondság Pokornitól, aki a legaljasabb volt ebben a kampányban, és a magyar XX. századi tradíciók legmocskosabb érveit vette elő az utolsó két hétben – egyáltalán nem hiányzott Kövér, az utolsó tíz napban Pokorni tíz Kövérral is felért –, hogy "a falu bekeríti a várost", ezt a Szabó Dezső-Mao micsurini keveréket érdekes előadni. A vad ideológiáknak a mozgósítóképessége jóval nagyobb, mint azt az értelmiség gondolja. (...)."

(Kéri László: A negyedik választás Magyarországon – Kossuth klub vita, Élet és Irodalom, 2002/24.)

"A jobboldal hatalompolitikai célokat szolgáló aktuális törekvése, hogy Magyarországot és történelmét szétszakítsa jóra és rosszra, hogy elhitesse, csak fehér és fekete volt az elmúlt 50 évünk. Ha Mádl nem ad ki-tüntetést Hornnak, ehhez a politikai kurzushoz csatlakozik, közvetlen pártérdekeket támogat. Ha ad, kivívja a jobboldal haragját. A köztársaság elnöke, úgy látszik, ettől fél jobban."

(Pallagi Ferenc: Tízezer perc, Blikk, 2002. július 7.)

"A legnagyobb hazugság úgy szól, hogy az elmúlt 50 évünk csak jóból és rosszból állt. Hazudnak, akik azt mondják, hogy itt a jó magyarokat üldözték, megölték, bebörtönözték, besúgásra kényszerítették a rossz magyarok."

(Pallagi Ferenc: Tízezer perc, Blikk, 2002. július 14.)

"A Fidesz-kormányzat idején megismerkedtünk az-al a "polgár"-ral, akitől vezére most már "kitartás"-t

kér, amikor a Vasárnapi Újságban elbúcsúzik tőle. E rémálomszerű "polgár" eszménye – amelyet "Hunnia úri trágyadombja" hagyott hátra nekünk – megrémítette a jelenlegi kormánypártokhoz húzó értelmiségiek többségét. Ezért ennek a tábornak nem is maradt más ambíciója, mint hogy zavartalanul élvezze,...hogyan nincs veszélyben az alkotmányos demokrácia, és hogy Magyarország nem szigetelődik el a szomszédos államok gyűrűjében."

(Eörsi István, *Magyar Hírlap*, 2002. október 3.)

MH.2002.10.03.E.I. A polgár unatkozik

"Évek óta töprengek azon, hogy miért kell nekem Orbán Viktor egy-egy mondatával annyit foglalkoznom... Talán ebből a két odavetett mondatból kiderül. Mert a gagyiban ott a szélsőség. Mert a szélsőségben ott az önkény és az erőszak. Mert a demokráciát féltetni kell attól a kedves mosolyú egykori demokratától, aki nyíltan szövetkezett a legvadabb szélsőséges tollforgatókkal."

(Bolgár György, *Magyar Hírlap*, 2002. szeptember 9.)

"Tény, hogy a szélsőjobb oldali hetilap (a Magyar Nemzet – a szerk.) magát mindig jobboldalinak, polgárinak, konzervatívnak hirdette, de hát a második világháború óta épeszű párt, orgánus... nem hirdeti magáról, hogy náci, fasiszta vagy akár csak szélsőjobb oldali volna. ... Az pedig, hogy Orbán mire buzdít, vagy mitől határolódik el, mégsem egy vezérfonal. Nemcsak azért, mert a... Fidesz hosszú ideje nagyjából úgy jobboldali, konzervatív és polgári csak, mint a fent említett lap, hanem mert aki pályáivüket csak futólag is tanulmányozta, az tudja, hogy adott körülmények között akár egy szocialista, liberális vagy anarchoszindikalista Fidesz is bármikor élénk toppanhat"

(R. Székely Julianna: *Magyar Hírlap*, 2002. július 24.)

"Orbán Viktor kormánya nyíltan törekedett arra, hogy önmaga legitimációját olykor a múlt átírásával is megerősítse."

(*Magyar Hírlap* álláspont, 2002. november 7.)

"A magyar olimpia elhülyülésig hangoztatott ideája pontosan olyan startpisztollyal fejbe lőtt marhaság volt már a kezdetek kezdetén is, mint az ország "megemlése", a magyarság "galaktikus üzenete", vagy a lélekben elnökölt, egyébként nem létező 15 millió"

(Para-Kovács Imre: *Népszabadság*, 2002. november 7.)

"Az Erzsébet hídi tüntetők – szerintem: szerencsétlen, átejtett balfácánok – kihüvelyezhető érvei elég gyöngék."

...leválthatatlan, beszámolásra és elszámolásra nem kötelezett, felelőtlen vezér. Ez az a nagytőke, amelyet Orbán Viktor ellenez, nem a saját családjának, barátainak, bűnsegédeknek és politikai szövetségeseinek a nagytőkéje – de mint igazi burzsoá nacionalista, csak

akkor ellenfele a globális nagytőkés, amikor ellenzékben [pardon: kisebbségben...] van: kormányon globalista és euroföderalista."

(Tamás Gáspár Miklós: *Ellenforradalmaink, Élet és Irodalom*, 2002. július 19.)

"leköszön a Fidesz elnöke. A leggiccsesebb szappanopera nézőivé válunk: könnyek a kameráknak, szép szavak a papárol, meghatott, megrendült, hosszú csendek. Az ország is sír vagy röhög kínjában, amiért múltjának feldolgozatlan drámájából ilyen teátrális kabarét csináltak."

(Petőcz György: *A történelem foglyai, Élet és Irodalom*, 2002. július 19.)

"Az indulatok elszabadításával a polgárok karizmatikus vezére mindkét totális eszmerendszerből ihletet merített. Az ősfasizmus az öncélú rohamosztagos akcionizmust, a cselekvés kultuszát bálványozza. A bolsevizmus pedig illegális és legális munka kombinációját írja elő hívei számára."

"... létrehozzuk kis oázisainkat [a polgári körökre utal], ahol a vezér szava parancs, ahol mindenki egyformán gondolkodik, ahol fétisek és tabuk önként vállalt börtönében üzzük rítusainkat. (...) Az ilyen világba bemenekülők lenéznek és megvetik a demokráciát."

(Papp László Tamás: *Action Hongrie, Élet és Irodalom*, 2002. augusztus 2.)

"Mert ebből az épületből (ti. a Nemzeti Színházból – a szerk.) soha nem lesz elfogadható színház. Legföljebb Nemzeti."

(Koltai Tamás: *Nemzeti korrekció, HVG*, 2002. június 15.)

(Orbán Viktorra és Juan Perónra) "mindkettőjükre jellemző a nemzeti populizmus meglovagolása, az etatista-központosító gazdaságpolitika, a társadalombiztosítás államosítása, a leplezetlen klientúraépítés, a külső-belső ellenfelek demonizálása, az ideológiai vargabetűk (például az egyházpolitikában), a társadalom kettészakítása és általában a parlamenti demokrácia lekezelése."

(Antóny György: *Argentín úton? HVG*, 2002/23. június 8.)

"Az 56-osok közül kiválasztódtak a megélhetésiek, akik a szívük szerinti pártoknak adták azt, amihez az erkölcs szerint hozzá sem érhetek volna, nevezetesen meghalt társaik glóriáját... 56 forradalmának, sztrájkjainak, munkástanácsainak egyáltalán nem volt természetes velejárója az árpádsáv, a területi revízió, a Horthy-éra istenítése, az antiszemitizmus, a magyarság kisajátítása, a nagybirtokrendszer visszaállítása, a központi hatalom erősítése."

(Donáth Ferenc: *Se füttyösöket, se protokollt! HVG*, 2002/25. június 22.)

Jobbik Médiafigyelő Szolgálat